

передачу інноваційної технології; 11) бізнес-план із впровадження інноваційної технології; 12) впровадження: консалтинг, інсталяція, адаптація; 13) експлуатацію інноваційної технології; 14) обслуговування і сервіс; 15) удосконалення інноваційної технології; 16) модифікацію інноваційної технології [3]. Як наслідок, наступним етапом є створення нової інноваційної технології.

Проведений аналіз дозволяє стверджувати, що недостатньо висвітлюються проблеми перебігу процесу комерціалізації саме інноваційної продукції тож на основі опрацьованої літератури запропоновано послідовність етапів комерціалізації інноваційної продукції промислових підприємств: 1) збір інформації, необхідної для процесу комерціалізації; 2) оцінка наявності необхідних ресурсів щодо процесу комерціалізації; 3) пошук шляхів фінансування; 4) пошук потенційних партнерів (консультантів, постачальників ресурсів, інвесторів, спонсорів тощо); 5) вибір форми комерціалізації; 6) вибір методу комерціалізації; 7) дослідження ринку збуту інноваційної продукції; 8) вибір цільового ринку збуту; 9) формування та запуск маркетингової програми ; 10) формування ціни продукції; 11) формування каналів збуту; 12) оцінювання економічної ефективності комерціалізації .

Проаналізувавши наукові джерела на тему етапів комерціалізації інновацій, доповнено та сформовано логічну послідовність етапів процесу комерціалізації інноваційної продукції підприємств. У подальших дослідженнях необхідно детально описати кожен етап, усі його особливості та характеристики.

Список літератури: 1. Первушин В. А. Система коммерциализации технологий / В. А. Первушин // Инновации. – 2006. – № 1 (88). – С.54-57. 2. Гамота Ю. Б. Шлях від фундаментальних досліджень до інновацій [Електронний ресурс] / Ю. Б. Гамота, http://www.crdf.org/events/events_show.htm?doc_id=305977. – Назва з екрана. 3. Матковская Я. Особенности информационных потоков и задачи маркетинговых коммуникаций при коммерциализации инновационных технологий / Я. Матковская // Ресурсы, информация, снабжение, конкуренция. – 2009. – № 1. – С. 76-82.

ЮРЧЕНКО Ю.С., студентка гр.ЕК – 19БМ, НТУ «ХПІ»

ЗАСОБИ ВИЗНАЧЕННЯ НАЙБІЛЬШ ЕФЕКТИВНИХ СФЕР ВКЛАДЕННЯ ІННОВАЦІЙ

Проведений нами аналіз визначив, що є необхідність в розробці більш досконалих методів визначення соціально-економічної ефективності вибору пріоритетних напрямів економічного

розвитку держави, визначення соціально-економічної ефективності нововведень. пропонується визначення пріоритетів інноваційного розвитку провадити через розрахунок ефекту від створення інноваційних робочих місць, а конкретно через створення одного робочого місця. Під інноваційним робочим місцем розуміється таке, на якому в результаті застосування прогресивних інновацій різко підвищується продуктивність праці. Загальний ефект нескладно розрахувати як множину ефекту від створення одного робочого місця на їх кількість, що матимуть місце при впровадженні інновацій у конкретних видах виробництва. При цьому порівнюватимуться результати від створення одного робочого місця з витратами на його створення на основі застосування концепції вигоди-витрати. Результати (вигоди) полягатимуть у одержанні прибутку від роботи одного працюючого, зниження питомих умовно-постійних витрат у собівартості продукції в результаті збільшення обсягів виробництва від діяльності одного працівника. Остання складаюча, на жаль, не завжди враховується в розрахунках ефективності інновацій. А як свідчать наведені нижче розрахунки, вона має чималий вплив на кінцеві результати подібних розрахунків.

У якості показника ефективності приймається чиста поточна вартість (ЧПВ) або чистий грошовий дохід (ЧГД), що широко використовується при оцінці нововведень у міжнародній практиці.

Витрати полягатимуть у розрахунку величини коштів, необхідних для створення одного робочого місця. Їх визначення має певні складності, бо на сьогодні в Україні не має офіційних нормативів такого роду.

Пропонуємо методичний підхід побудований на основі, що ефект від створення нових робочих місць спостерігатиметься у трьох сферах, а саме: а) у суб'єктів підприємництва; б) населення; в) держави. Для проведення відповідних розрахунків складемо таблиці вихідних даних. Вони наведені з використанням даних «Статистичного щорічника України».

Як показали розрахунки пріоритетними напрямками вкладання інновацій у промисловості є харчова, добувна промисловість, а також машинобудування, яке є основою розвитку інших галузей промисловості та національного господарства. Позитивні зрушення в них матимуть місце навіть і при використанні 0,25 частки амортизаційних накопичень на реінвестування, що

реально.

Розглянемо ефективність вкладання інновацій в таку прибуткову галузь національного господарства, як *сільське господарство*. Наші розрахунки свідчать, інноваційний розвиток сільського господарства може принести найбільш позитивні результати у порівнянні з іншими галузями. Щодо соціально-економічної ефективності галузі сільського господарства, то до неї відносяться всі позитивні моменти, які викладені вище при аналізі впровадження інновацій у харчову промисловість.

Ще одним визначальним фактором необхідності пріоритетного розвитку сільського господарства свідчать прогнози про наближення у світі у найближчий час продовольчої кризи. Це зумовить зростання прибутку галузі, як і галузі харчового виробництва, при збільшенні поставок за кордон українських предметів харчування та компонентів для їх виробництва. Тому дану галузь можна вважати пріоритетною для вкладання коштів на інноваційні перетворення. Тим більш, що для досягнення високих результатів в сільському господарстві потрібні менші фінансові вкладення, ніж у промисловості.

Отже, пріоритет інноваційного розвитку у теперішній час слід віддати сільському господарству, а в промисловості – добувній, харчовій та машинобудівним галузям.

ПОГОРЄЛОВ А.І., магістрант НТУ «ХПІ», Харків

СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО ЗБІЛЬШЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Реалізація системного підходу до організації інвестиційного процесу становить інтерес для вітчизняних компаній - галузевих лідерів, орієнтованих на підтримку і збільшення конкурентоспроможності, в тому числі і на світовому ринку, для яких актуальною стає зростання ринкової вартості та оцінка інвестиційної привабливості підприємства. Системний підхід вимагає виходу за межі відтворювального, класичного і неокласичного, фінансового аналізу інвестицій. Аналіз механізму здійснення інвестиційної діяльності в ринкових умовах з використанням аналітичного апарату сучасної теорії інвестування дає розуміння специфіки та чинників інвестиційного процесу, ролі